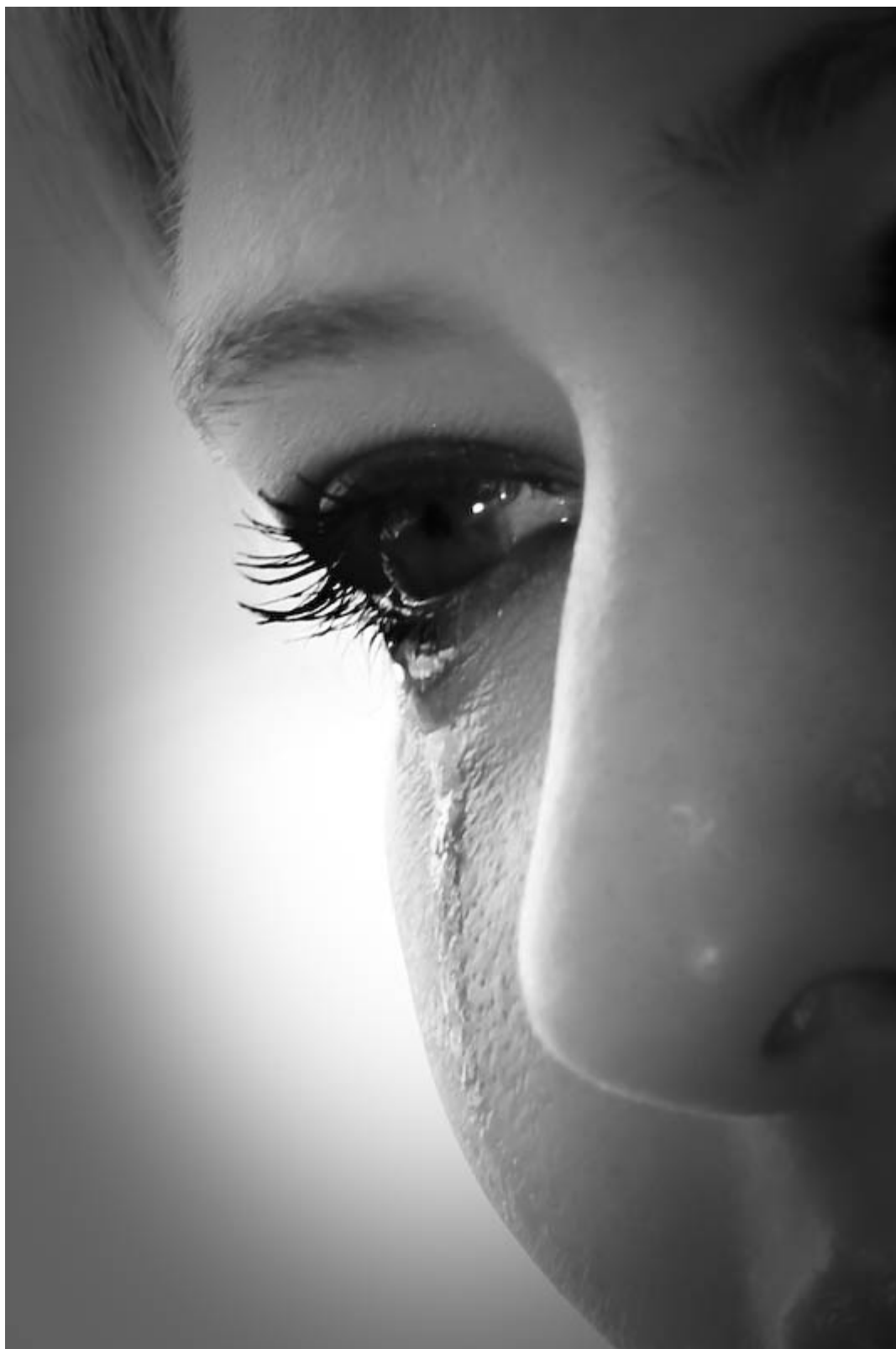

11 Οκτωβρίου 2013

Γέροντας Γερβάσιος Παρασκευόπουλος: «Μη κλαίτε» Πολύ ωφέλιμα τα δάκρυα και η λύπη

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάθε οδύνη, που έχει ηθική βάση, και πηγάζει από την καρδιά, με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους ωφελεί τον άνθρωπο, καθώς και την ευσπλαχνία του Θεού έλκει προς αυτόν. Διότι όταν ο άγιος και δίκαιος Θεός δει ότι ο δοκιμαζόμενος

και θλιβόμενος άνθρωπος λυγίζει είτε από ψυχικό πόνο, είτε από σωματικούς πόνους και πιέσεις ή και καταδυναστεύσεις, όταν δει ότι η καρδιά του ανθρώπου αδυνατεί να αντισταθεί στη σφοδρότητα των θλίψεων και δεινών, φιλανθρωπώς επισκέπτεται τον άνθρωπο. Κινείται με συμπάθεια και οίκτο προς αυτόν και δεν παραβλέπει ούτε τα δάκρυα, ούτε τη λύπη αυτού, αλλά “ιλέω ὄμματι ἐπιβλέπει ἐπὶ τὴν θλίψιν καὶ κάκωσίν αὐτοῦ” και σπεύδει σε βοήθεια και παρηγορία αυτού, όπως βλέπουμε σήμερα να παρηγορεί τη χήρα της Ναϊν, που της ανέστησε τον κηδευόμενο μονογενή υιό! Επιβλέπει ἐπ’αυτή, από τα σιωπηλά δάκρυά της, πλησιάζει το νεκρό υιό της και άπτεται της σορού, μέσα από τη μεγάλη της λύπη και το σεμνό πένθιμο της συνοδείας. Ναι! Οι βαθείς στεναγμοί της και ο εσωτερικός της πόνος, εκδηλούμενοι στα δάκρυα των οφθαλμών της, δεν άφησαν ασυγκίνητο Εκείνον, που ήλθε να αφαιρέσει κάθε δάκρυ από τη γη και να γεμίσει ελπίδες τον ταλαίπωρο και βασανισμένο άνθρωπο. Με βάση αυτά ας μελετήσουμε την ωφελιμότητα των δακρύων και της λύπης.

ΔΑΚΡΥΑ ΚΑΙ ΛΥΠΗ.

Ας δούμε πρώτα την ωφελιμότητα της λύπης! Λύπη! Αληθές και βέβαιο είναι ότι η λύπη είναι το καλύτερο και πρακτικότερο Σχολείο διαπαιδαγωγήσεως και μάλιστα η λύπη, η θλίψη που δοκιμάζουμε όταν ο θάνατος τραυματίζει βαθιά την καρδιά μας, μας διδάσκει πόσο ασταθή και αβέβαια είναι τα επίγεια αγαθά, ακόμη δε και αυτοί οι άνθρωποι στους οποίους ελπίσαμε και από τους οποίους εξαρτήσαμε την ευτυχία μας και το μέλλον. Αυτό μας αναγκάζει να στρέφουμε την προσοχή μας σε μονιμότερα και πνευματικότερα αγαθά, να σπεύδουμε στο κατεξοχήν αγαθό, την αρετή μέσα στην οποία και μόνο υπάρχει η αληθινή ευτυχία και η μόνιμη μακαριότητα. Να βλέπουμε προς τον ουρανό και σε Αυτόν που κατοικεί εκεί, διότι εκεί ετοιμάζεται ο τόπος της αναπαύσεώς μας. Αλλά ποια λύπη άγει και οδηγεί ασφαλώς τους πενθούντες και λυπημένους - για οποιαδήποτε αιτία - προς το μόνιμο αυτό αγαθό; Η λύπη, η λογική, που εκδηλώνεται με μέτρο, η λύπη που καθαγίασε η θρησκεία μας και καθιέρωσε. Η λύπη της οποίας τα όρια καθόρισε ο Σωτήρας όταν πρόσθεσε και είπε: **“Πάτερ! οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ’ ὡς Σὺ”, ὅτε “περίλυπος γενόμενος, ἐκτενέστερον προσηύχετο”**. Η λύπη που υψώνεται πάνω από τα γήινα, εν τέλει αναφωνεί: **“ Γενηθήτω το θέλημά Σου”**. Η λύπη αυτή ανήκει στην τάξη εκείνη που εμακάρισε ο Σωτήρας μας και είπε: **“Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται”**...

Δάκρυα! Τα δάκρυα τα καθιέρωσε η θρησκεία μας προτρέπουσα: **“Ἐπὶ νεκρῶ κατάγαγε δάκρυα”**. Τα καθαγίασε ο Σωτήρας στο Λάζαρο : **“ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς”** Τα αγιοποίησαν οι ιερές Μυροφόρες, που **“ἔρραναν μῦρα μετὰ δακρύων”** το άγιον Σώμα του Λυτρωτή μας. Ναι! πόσες φορές δεν έρρευσαν δάκρυα από τους άγιους οφθαλμούς του Σωτήρα μας; Στον κήπο της Γεσθημανή δεν έχυσε “ορμητικά” δάκρυα, ώσπου ο ιδρώτας Αυτού να κυλάει σαν θρόμβοι

αίματος επί την ανάμνηση του Γραφικού: **“τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί Μου, ἐν τῷ καταβαίνειν Με εἰς διαφθοράν;”** και από την πρόβλεψη ότι αναρίθμητα πλήθη αμαρτωλῶν διόλου θα ωφελούντο από τη Σταυρική Του θυσία. Μήπως δεν εδάκρυσε σήμερα ο συμπαθής και εύσπλαχνος, βλέποντας τη χήρα μητέρα να κλαίει και επλησίασε λέγοντας σε αυτή: “Μη κλαίει”; Ναι! έκλαψε και δάκρυσε για να μας διδάξει ότι ο θάνατος δεν είναι κάτι το φυσικό για τον άνθρωπο, διότι ο Θεός: **“θάνατον οὐκ ἐποίησεν”**, αλλά αυτός είναι ο καρπός της παραβάσεως και αμαρτίας. και για το λόγο αυτό Εκείνος που ήλθε για να εξαλείψει κάθε δάκρυ απο τη γη, για να μας δείξει την αξία και δύναμη των δακρύων της θλιβομένης ψυχής ανέστησε τον υιόν της χήρας και τον παρέδωσε ζωντανό σε αυτή: **“καὶ ἀπέδωκεν αὐτόν τῇ μητρὶ αὐτοῦ”**” Λοιπόν ας αναφωνήσουμε και εμεῖς μετά της Εκκλησίας μας :**“Παντοκράτορ Κύριε,οἶδα πόσα δύνανται τὰ δάκρυα”!** **Αγίασε μου κάθε δάκρυ, ὥστε μέσα από αυτό να μη λυπούμαι “ὡσπερ οἱ λοιποί, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα “....**

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΜΕΛΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΩΝ... Αρχ. Γερβασίου Χαρ. Παρασκευοπουλου

Απόδοση στη νεοελληνική Χάδλα Παναγιώτα, Βιολόγος

Ιδιαίτερες ευχαριστίες στον πνευματικό μου πατέρα, Πρωτ. Παναγιώτη Δ. Ρούβαλη, για τη δωρεά του ψυχωφελούς αυτού βιβλίου

Πηγή: pentapostagma.gr